

saar heldige at opnaa den Velvilje af Ministeren at faa en saadan Tilladelse. Jeg tror, dette Lovforslag trænger til grundig Overvejelse, og jeg vil anbefale det til at faa den.

Uoffentved: Jeg skal tillade mig at bemærke med Hensyn til dette Forslag til Lov om Sprængstoffer, at jeg er, saa vidt jeg ved — jeg hørte ikke det første af, hvad den foregaaende Taler udtalte — lidt i Modstrid med den ærede Taler, idet jeg anser Tendensen i dette Lovforslag for ganske overordentlig heldig og det af to Grunde. For det første for Brugernes Skyld, idet de Sprængstoffer, hvorom her er Tale, til Dels ere ny Sprængstoffer. Hvis Lovforslaget omhandlede „fort“ Krudt, som vi kalde det, vilde jeg stille mig noget mere forsigtig dertil; thi dette Stof er nu saa indarbejdet i Befolkningen, at Gud og Hvermand ved, hvorledes det skal behandles. Med Hensyn til de Stoffer, hvorom her er Tale, forholder det sig anderledes. Dynamit og Skydebomuld ere desuden af den Bestaafenhed, at de Institutioner, som have at gøre med disse Stoffer i stor Udstrækning, have Erfaring for, at der jævnlig foresalder visse Overraskelser, som intet Menneske har anet, idet det er Stoffer, som meget let undergaa en kemisk Forandring og derved fra at være forholdsvis usfarlige blive i højeste Grad farlige; jeg stønner derfor ikke rettere, end at man kan anbefale et Lovforslag, som gaar ud paa at indføre et bedre Tilhyn med, at Folk ikke alt for letfindig omgaaes med den Slags Stoffer, og navnlig ogsaa med Hensyn til dem, som forhandle disse Stoffer, idet disse have den Egenstaaelse, at naar de ere friske og forarbejdede under fornøden Kontrol, ere de fuldstændig farefri; men Ulykken er, at saa snart der er en lille Mangel i en eller anden Retning, ere de ganske overordentlig farlige, og man kunde jo nok tænke sig, at Folk, der leve af at forhandle disse Stoffer, kunde sælge den Klases Varer i Stedet for 1ste Klases. Jeg tror derfor, at det er rigtigt, at Regeringen har en lille Smule Tilhyn dermed for Brugernes Skyld. Med Hensyn til det andet Formaal for Lovforslaget, som jo navnlig træder frem i Lovforslagets § 10, stønner jeg heller ikke andet, end at det kan være rigtigt ikke at opsætte til det hderfte

Ojeblik at begynde derpaa, jeg tror i alt Fald ikke, at man gør nogen Skade ved at begynde tidligt at se paa disse Forhold. For mig stiller det sig derfor saaledes, at det, som der her skal tages Beslutning om, navnlig er, hvorvidt det er nødvendigt at nedsætte et Udvalg til Behandling af dette Lovforslag. Det vilde i og for sig være ganske rigtigt, om man ikke gjorde det, da dette Lovforslag jo har været behandlet i det andet Ting; men jeg ved jo, at det er Sædvane, at alle Lovforslag gaa i Udvalg; og efter de Udtalelser, som ere fremkomne fra den foregaaende ærede Taler, ved jeg ogsaa, at dette Forslag kommer i Udvalg, det har jeg i og for sig heller ikke noget saa særdeles imod i dette Tilfælde, idet jeg nok tror, at det kan være rigtigt at undersøge Lovforslaget en lille Smule. Jeg skal i saa Henseende gøre et Par Bemærkninger.

Der staar i § 1, at medens Forhandling og Tilvirkning af disse Sprængstoffer er underkastet visse Indskrænkninger, som Justitsministeriet raader over, gælder dette ikke om Knald- og Tændstikker, der ere forarbejdede til Patroner, Knaldhætter eller lignende Antændelsesmidler. Jeg ved nok, at der herved menes saadanne Antændelsesmidler, hvor selve den farlige Sats er til Stede i saa ringe Mængde, at den ingen Skade kan gøre; men det gaar her som andre Steder, Terminologien er saa ubestemt. Her staar „Patroner“; men samtidig staar der i § 8, at det kan være tilladt at opbevare indtil 10 Pd. Dynamit eller Skydebomuld, naar disse Stoffer ere forarbejdede til Miner (Patroner). En Patron kan da altsaa være noget temmelig betydeligt, ved Hjælp af hvilken man kan gøre ganske alvorlig Skade. Med en 9 Grams Knaldskulspatron kan man gøre betydelig Ravage, og en Patron med tør Skydebomuld, hvormed man tænder en Patron med vaad Skydebomuld, kan man gøre store Ulykker med, saa det forekommer mig, at der her maa en lille Redaktionsændring til, for at Meningen af, hvad der staar, kan blive lidt mere tydelig. Der staar i Slutningen af § 3: „og maa ikke uden Politiets Tilladelse enten sælge eller paa anden Maade afhænde det til andre.“ og dette refererer sig til den sidste, som har faaet Stofferne i Hænde, nemlig